

Samen kerken.....

En als de kerk je nu heel erg teleurstelt....

We zijn weer een nieuw jaar begonnen, ook in onze kerk. De week voor de eenheid van de christenen vieren we deze maand.

De kerk heeft de laatste tijd veel stof doen opwaaien; sommige mensen houden het helemaal voor gezien! Er zijn nogal wat mensen ongelukkig met de gang van zaken in de kerk van nu. Velen vinden dat Rome te star en te conservatief is. Men wijst dan naar het verbod van Rome op het gebruik van condooms; anderen ergeren zich aan de weigering van de Paus vrouwen tot het ambt toe te laten, terwijl zij toch degenen waren die het eerst de boodschap van de verrijzenis hebben gebracht.

Velen stoten zich ook aan de starre houding van de kerk om geboortebeperving niet toe te laten, terwijl de wereld erom schreeuwt. Er dreigt een overbevolking die er niet om liegt. Wij ergeren ons aan de manier waarop sommige theologen verdacht werden gemaakt en zelfs veroordeeld door een stel kardinalen.

Wij stoten ons aan de starre houding van sommige hoogwaardigheidsbekleders ten opzichte van homofielen. Ze zouden allemaal psychisch gestoord zijn.

Ze mogen best homofiel zijn, als ze het maar niet in praktijk brengen. Veel goedwillende gelovigen voelen zich in de kou staan, omdat ze niet meer mogen voorgaan in woord- en communiediensten als er in het weekend een eucharistieviering is, terwijl ze alleen getracht hebben het priestertekort op te heffen. Ze hebben hun tijd en voorbereiding besteed aan die vieringen door cursussen te volgen in bijbelkennis en theologische achtergronden.

Velen hebben daar zelfs jaren voor opgeofferd, en nu werden ze aan de dijk gezet.

En wat te denken van het seksueel misbruik in de kerk dat de laatste tijd volop aan het licht komt, waardoor velen die de kerk een warm hart toe droegen, het nu voor gezien houden en alle vertrouwen in die kerk compleet verloren hebben. En zo kan ik nog wel even doorgaan...

Als die ergernissen te dicht bij je komen, ga je erover denken de kerk de rug toe te keren. Ik kan erin komen, maar ik ben het er niet mee eens.

Want dit besluit nemen mensen vaak te haastig, denk ik. De kerk heeft tijd nodig. En wij hebben meer geduld nodig.

Denk maar aan het bisschoppelijk mandement uit de jaren vijftig. Je stem uitbrengen op de PvdA zou ongeoorloofd zijn. Daar zou nu geen bisschop over peinen. Maar toen blijkbaar wel. En dat is nauwelijks vijftig jaar geleden. De kerk heeft tijd nodig. En wij hebben meer geduld nodig.

Of neem de houding van de kerk tegenover het jodendom. Tot 1965 werd er op Goede Vrijdag gebeden 'voor de trouweloze joden'.

Dat gebeurt nu niet meer. De kerk had tijd nodig. En wij wat meer geduld. Want als er geen mensen waren geweest die binnen die kerk bleven en doorvochten voor hun ideeën, zou er niets veranderd zijn.

Ik herinner mij nog goed de tijd van Monseigneur Bekkers. Een priester in een bejaardenhuis had een preekverbod gekregen van zijn bisschop-voorganger. En wel omdat hij een 80-jarige man had gevraagd om de eerste lezing in de viering te doen. Precies drie jaar later vroeg bisschop Bekkers hem om in zijn bisdom de parochies liturgisch wat bij de tijd te

brengen. Toen zei hij tegen de bisschop of hij niet wist dat hij een preekverbod had gekregen. Waarom dan? vroeg bisschop Bekkers. De priester vertelde wat er gebeurd was. Toen begon Bekkers te lachen en zei: 'Kom maar gauw in mijn bisdom'. De kerk had blijkbaar tijd nodig. En wij hebben geduld nodig. Het komt allemaal goed, als wij maar geduld hebben. Heel veel geduld! Is het niet de apostel Jacobus die in zijn brief zo hamert op het geduld? (Jacobus 5,7-11).

Pastor R.v.d.Vegt.